

toarce biruitoare și sărbătorit. După ce comunică poporului înfrângerea bizantinilor și actele prin care alți suverani au recunoscut imperiul i se aduce vestea că sebastocratul Ioan, acel care l'a lovit la curte, e prins și-l aduc în fața lui.

Asan îl condamnă la moarte, dar după intervenția soției și cumnatei sale ordonă să fie trimes la temniță.

Bizantinul fiu, care ghicise temperamentul poetic și visător al lui Ivancu de când îl văzuse la curtea bizantină, încearcă să-i sugereze ideea ca el ar trebui să domnească peste româno-bulgari și la un moment dat îi pune chiar coroane lui Asan pe cap și îl sfătuiește să ucidă pe Asan pentru a-i lua locul.

Tabloul al IV-lea înfățișează dezastrul. Asan bătut de bizantini a fugit în țara românească și inamicii au împrejurat cetatea Tarnovei. Un Sol bizantin propune pacea cu condiție că soția lui Asan și fratele lui mai mic Ioaniță să meargă ostatici. Poporul se opune, dar soția lui Asan primește propunerea inimicului. Sacrificiu pentru că Asan, întorcându-se, să poată găsi bărbații cu care să ducă luptă mai departe.

Cu cit înaintează piesa se accentuează amorul Martei cu Ivancu. Ananse reintoarce pentru a doua oară victorios, Maria povestește sorei sale cum a fost scăpată de Asan de la bizantini. Asan vine însoțit de voivodul Radu din țara românească, care l'a apucat în luptă, și spune că răsplata pentru ajutorul dat și ca să strângă mai mult legăturile dintre frații dă acestuia de soție pe cumnata sa Marta. Aceasta spune că nu poate primi. Asan descoperind legăturile ei cu Ivancu, cere să vie amantu în fața lui ca să-l ucidă. În acest moment sosește Cubrat, un conducător bulgar care cere ertare fratelui său condamnat la moarte pentru-că a predat cetatea fără ca să lupte. Asan refuză grațierea și pentru-ca să împiedice dezastrul care i se pare că începe în jurul condamna la lanțuri și pe cumnata sa.

Un trimis a lui Ioanițiu, care e la Constantinopol, i-i aduce o scrisoare de la aceasta prin care îi anunță că la Constantinopol a izbucnit răscoală. Asan găsește în această scrisoare explicația cuvintelor lui Gavril: Bizanțul s'a sfârșit! Chiamă căpetenia, le dă explicația proorocii și ordină ca armata să pornească spre Constantinopol. Toți sint îmbărbătați.

Acum își vede steaua lui tot sus. Acum intră Ivancu. Ei stau un moment și se privesc fără vorbă. Urmează o scenă violentă de explicații când se aud coarnele care anunță plecarea armatei. Asan vrea să-l ucidă pe Ivancu, dar acesta îl lovește. Asan cade strigând: S'a sfârșit! S'a sfârșit! Căpeteniile intră ca să-l ia pe Asan să plece, el le spune că Ivancu l'a rănit. Petre dă ordin să stea armata, Asan oprește ordinul, el îl încoronează pe Petru împărat și privind spre armata, care începe să defileze în fund spune „Dacă omul moare, idea să trăiască“!

CRONICA EVENIMENTELOR

Din țară

Se crede că plecarea MM. LL. Regelui și Reginei la Abazzia a fost fixată pentru ziua de 16 Februarie, adică a doua zi după întoarcerea în țară a Prinților moștenitori.—Duminică 24 corent întreaga țară românească a sărbătorit a 40-a aniversare de la unirea principatelor, una din cele mai mari sărbători naționale românești.—Operațiunile recrutării contingentului 1900, care in-

cepe în toată țara în ziua de 1 Februarie, vor dura 15 zile.—Săptămîna trecută în județele Teleorman, Olt și Romanați s'au ivit niște agitații cari s'au încercat să răscoală pe țărani, făcându-le tot felul de făgădueli nerealizabile. În unele părți s'au produs și oare-cari neorindueli, fără nici o însemnătate. Guvernul înștiințat, a luat imediat măsurile necesare pentru a preveni ori-ce revoltă.—În sfârșit, Georgescu-Vitriol a fost pus în libertate. D'astă dată declară că nici un gând rău nu-l mai urmărește și că va trăi liniștit lângă matusa lui.—Bustul lui C. Esarcu va fi așezat și inaugurat în curând în grădina Ateneului. Un asemenea bust i se va ridica și la momânt.—D. Dr. Vitzu a fost ales casier al societății Ateneului român în locul d-lui G. Dem. Teodorescu demisionat.—Unul din cei mai merițoși ofițeri ai armatei noastre, generalul Pastia, a încetat din viață Duminică dimineață 24 corent. Rămășițele mortuare au fost transportate la Focșani unde se află familia defunctului.—O telegramă din Caracal spune că fiind convocată o întrunire pentru înființarea unui club socialist, poliția a împrăștiat pe cei care se adunaseră și a arestat pe inițiatorii întrunirii.

Din străinătate

O telegramă din Constantinopol anunță că Turcia, sprijinită de Austria și Rusia, a rugat pe România de a împiedica ținerea unui congres macedonean în București. D'asemenea și congresul macedonean ce trebuia să se ție la Sofia se crede că nu mai va avea loc.—Crisa ministerială bulgărească s'a terminat. D. Grecoff a format ministerul.—Din Paris se vestește că, în urma întorsăturii ce a luat afacerea Dreyfus, chestia revizuirii se va judeca de către întreaga Curte de casație.—Se telegrafiază din Paris că Duminică 24 corent o mulțime de notabilități au asistat la biserica română la Te de un nume ținut pentru comemorarea a 40-a aniversare a unirii Munteniei cu Moldova. După amiază a avut loc o splendidă recepțiune la legațiunea română.

CALATORIE IN LUNA

— URMARE —

3

Suirea mergea repede. Resuflarea mi se îngreunase, capul mă durea.

Simțeam o umezeală la obraz. Ștergându-mă văzui că era singele ce-mi curgea din urechi. Ceea ce mă îngrijeau mai mult fură ochii, căci păreau că-mi es din orbita lor; obiectele cari erau în luntre îmi apăreau cu niște forme cu totul schimbate.

Mă speriasem. Atunci, fără să-mi dau seama ce fac, mă aruncaî 3 bucăți de plumb. Iuțea lui suirei deveni și mai mare. Ajunsei într'un strat de atmosferă mai neguroasă. Această tranziție era cât p'aci să-mi fie fatală. Luai o hotărâre, aceia de a-mi lăsa sânge, și fiind-că n'aveam lancetă îmi deschisei o vână cu un briceag. Cât începu să curgă sângele mă simți ușurat. Mă uitai la pisică și văzui cu mirare că născuse pisoii.

Mă bucuram de un spectacol măreț. La apus, la nord, la răsărit cât puteai să-mi vază ochii se întindea nemărginitul ocean. În depărtare spre apus zăream insulele Britanice, spre mijază-zi Spania, Franța și o parte din nordul Africei. Nu trecu însă mult și panorama se schimbă de tot; mândrele cetăți pământești păreau șterse după fața pământului cu toate monumentele ce le împodobesc. La orele nouă jumătate aruncaî un pumn de pene. Penele în loc să sboare în aer se lăsară perpendicular ca un plumb. Nu-mi putui da seamă în dată de acest fenomen, îndoindu-mă de o suire atât de mare a balonului. Mai cugetând însă înțelesei că atmosfera acestor regiuni e atât de subțire în cât nu puteai ține nici greutatea penelor.

Atunci înțelesei necesitatea de a mă isola de această atmosferă. Pentru acest scop îmi luasem o pânză gudronată, cu ferestruș gata, din care făcui o cameră separată d'asupra luntrei. Introdusei în ea toate aparatele necesare pentru combinarea aerului respirabil. Mă închisei într'ansa lăsând afară în luntre pisica și porumbeii cu care comunicam printr'o uscioră.

În răgusul ce-mi lăsaî ocupațiile, gândul meu sbura spre minunile necunoscute ale lumii lunare. Îmi închipuiam păduri seculare, stânci răpoase, cataracte asvărindu-se în prăpăstii fără fund; îmi închipuiam în alte părți locuri singuratic, nemărginite, unde dormea o eternă liniște și unde nici o adiere nu se simțea, care să mișce întinsele livezi cu mac și flori cari păreau a fi din familia liliacurilor. Acestea erau gândurile cari ocupaî via mea imaginațiune.

La orele cincî după amiază schimbând aerul camerei, mă uitai prin supapă la pisicile mele. Biata pisică părea să sufere mult, pisoii ereu sănătoși și răsufiau bine. Nu-mi putui da seamă, de cât dând o mare dezvoltare teoriei mele, că atmosfera foarte răcită care ne înconjură, nu era îndestulătoare nici pentru respirația pisiceii.

Am regretat în urmă întâmplarea care m'a despărțit de familia pisiceii mele, căci mi-a împiedicat experiențele ce voiam să fac. Voind să dau apă pisiceii mînica mi se agăța de coșulețul în care era culcușul pisoilor, și trăgându-o iute, pisica și pisoii se rostogoliră în spațiu. Urările mele sincere îi urmau în călătorie, totuși nu cred să se fi împlinit.

La șase ore observai că o mare parte din suprafața pământului de răsărit, se acoperia de o umbră deasă, care înainta repede așa că pe la șapte ore fără 5 minute toată acea parte era în întuneric. Cu toate acestea razele soarelui apuind luminară încă mult timp balonul; această împrejurare pe care n'o prevăzusem îmi făcu mare plăcere. Era învederat că a doua zi de dimineață voi vedea răsăritul soarelui cu mult mai înainte de locuitorii Rotterdamului, și că din zi în zi cu cât mă voi mai înălța cu atât mă voi bucura de mai multă lumina solară.

Hotărâi să țin un memoriu de călătorie calculând ziua de 24 ore consecutive, fără că am în vedere durata mai mult sau mai puțin lungă a întunecimei. O altă intristare mă isbi. Bieții porumbei începând și ei să sufere, hotărâi să le dau drumul. Pusei unul pe marginea luntrei. Păru înspăimântat, uitându-se de jur împrejur, fâlfâind din aripi și gurguind tare. Il aruncaî la cincî sau șase metri de balon. Nu încerca să se lase precum mă așteptam; din contră își dete toate silințele, pentru a se întoarce la mine, scoțând în același timp gemete pătrunzătoare.

Abia puse piciorul în luntre, înclină capul sub aripă și căzu; murise. Ne voind să văd și moartea celui l'alt îl aruncaî în jos cu toată puterea; avui mulțumirea d'a vedea că se lasă cu o mare iuțea dând regulat din aripi. Curând îl perdui din vedere.

— Estrag aci câte-va pagini din memoriul meu.

3 Aprilie. Balonul ajunsese la o înălțime mare de unde se vedea conexitatea pământului. Zăream în ocean sub mine o grupă de puncte negre care trebuie să fi fost insule. D'asupra cerul era negru și ste-

care se vedeau bine. De la plecarea mea le-am văzut mereu. Departe spre nord zări la orizont o linie d'o albeață stă lucitoare; cred că era limita meridională a ghețurilor polare. Această descoperire îmi ațâța curiozitatea căci speram să înaintez mai mult spre nord și la un moment dat să fiu drept d'asupra polului. Ași fi regretat dacă în cazul acesta marea înălțime nu mi-ar fi permis să examinez locurile așa precum ași fi dorit; totuși puteam face observațiuni interesante.

În această zi nici un incident extraordinar. Diversele mele aparate lucrau regulat și balonul se urca mereu fără să se legene.

Frigul fiind pătrunzător mă înfășuram într'o manta groasă. Când întunerecul acoperi pământul, mă culcai, de și câte-va ore fu lumină împrejurul meu.

4 Aprilie. M'am sculat plin de sănătate și ardoare. Uitându-mă în jos m'am mirat de schimbarea aspectului mării. Din albastră-închis ce fusese până atunci fața ei devenise d'o albeață cenușie și strălucitoare. Conexitatea oceanului se vedea atât de mult în cât, la orizontul depărtat, grămădirea apelor părea că se prăvălește într'un abis și par'că așteptam să aud urletul uriașei cataracte. Nu mai zăream insule; dispăuseră din colo de orizont, sau marea depărtare mi le ascundea? Nu pot ști; înclin însă pentru cea din urmă opinie. Fășia de gheață despre nord nu se mai putea vedea din ce în ce mai bine; frigul scăzuse.

Trecu ziua citind.

5 Aprilie. Am putut contempla straniul fenomen al soarelui, înălțându-se la orizont, pe când toată fața vizibilă a pământului era acoperită de întunec. Lumina se răspândi în tot spațiul. Fășia de gheață despre nord nu se mai putea vedea așa de bine, iar fața ei părea mult mai închisă de cât a oceanului: era înverdată că m'apropiam de dînsa și foarte iute. Mai zări o dungă de pământ spre răsărit și alta spre apus dar fără să fiu sigur de văd, sau este numai o închipuire. Temperatura dulce. Nimic deosebit. M'am culcat de timpuriu.

6 Aprilie. M'am mirat văzându-mă nu așa departe de limita ghețurilor pe care o vedeam acum întinzându-se spre nord până se perdea din vedere. Era înverdată că dacă balonul nu și va schimba direcțiunea o să ajungă d'asupra oceanului Boreal și atunci voi vedea polul. Toată ziua m'am apropiat de ghețari. Spre seară orizontul se lărgi de odată, sigur din cauza formei pământului care este un sferoid turtit și mai cu seamă pentru că ajungeam d'asupra cercului artic. Când înopțai mă culcai agitat de teamă că voi trece peste zelul curiosității mele fără să-l observ.

7 Aprilie. M'am sculat de timpuriu și pentru marea mea bucurie am văzut în fine, ceea ce am înțeles îndată că este chiar polul nord. Era acolo jos, fără umbră de îndoială, drept sub mine dar din nefericire, la atâta depărtare în cât mi-a fost cu neputință să deosebesc ceva limpede. Vederile mele coprindeau pământul în diametrul lui cel mare; emisferul septentrional era întins sub ochii mei ca o hartă geografică al cărui ecuator era în același timp atât limita cât și conturul orizontului meu.

8 Aprilie. Am observat o scădere simțitoare în diametrul aparent al pământului, fără să mai vorbesc d'o însemnată schimbare în culoare și aspectul general al acestor planete. Toată fața vizibilă era acum de un galben spălăcit, afară de unele părți

care aveau o strălucire extraordinară. Norii grămădiți în regiunile inferioare ale atmosferei, îmi împedicaă vederea și nu mă lăsaă să văd de cât parțial și din când în când fața pământului.

De două zile constatasem des acest inconvenient; dar grozava înălțime la care ajunsese, apropiind oare cum acești nori, interpunerea lor devenea cu atât mai incomodă cu cât mă înălțam mai mult.

Sfârșitul No. viitor.

EDGAR POE

Deslegătorii metagramei din No. 2

Metagrama din No. 2 se deslege: *Dinte, ginte, linte, minte.*

Au deslegat exact d-nele și d-rele: Maria Dimitrii, Birlad; Iosefina Ionescu, studentă Loco; Adelina G. Cochenache, Brăila; Alexandra și Adela C. Georgescu, Brăila; Une Marguerite, Loco; Elisa și Ana cu ochi albaștrii, Loco; Elisabeta N. Secară, Adjud; Irma Ardeleanu, Loco; Olympia V. Stănculescu, Loco; Florica A. Bogdan, Loco; Marie Lăzărescu, R.-Sărat; Violetta, Giurgiu; Un boboc de floarea soarelui, Filipești-Tirg; Thythy, Giurgiu; Fructieră, Loco; Aurelia Diamandopol, Brăila.

D-nii Ionel V. Dimitriu, Giurgiu; C. Ionescu Loco; Un băețel cu ochii verzi Loco; George C. Georgescu, Brăila; D. Marinescu, Birlad; V. Kilianu, Birlad; Cerbea, Loco; Un cititor, Loco; I. Iliescu, Craiova; Amurgul serii, Loco; Calistrat Diamandopol, Brăila; Al Pirvulescu, Udupu; Vasile Daschevicianu, Iași; Dumitrache Nasalea R.-Sărat; Mureșanu-Rimnic; Georgică Panayotopol. Ploești; Trifandor et Piticu de la Brănești; S. Grumberg, Iași; I. C. Horia, Craiova; Iulius Lancard, R.-Sărat; Isidor Berkovitz, Constanța; M. din Rimnic; I. G. Popescu și V. I. Popescu, gara Ianca; Vasile E. Deleanu, Iași; A. Phoebus, R.-Sărat; N. Zeuleanu, Craiova; Arhimede I. Maris, Brăila; Monte Santo Gardistul, Loco; Mișu Vasilescu, Loco; Paul Mihăescu, Loco; Raul Sommer, Brăila; Năsturel Tîrgoviște; Georgică student Loco; Const. N. Hagi Ilie, Loco; Gepangel, Loco; George Colgiu, Cara Murat; Avedic G. Sahim, Giurgiu; Jean Batori, Birlad; Paul Dănescu, Brăila; Al. Vasilescu, Brăila; Lazăr Nicolescu, R.-Sărat, Voltaire et Montesquieu, Birlad; Rața Pompeiu, Birlad.

Premiile în No. de două, constind din cite un volum «*Poesiile unei regine*», au fost câștigate prin tragere la sorți de d-na Irma Ardeleanu și d. Georgică student, care sunt rugați a trimite pe cine-va la redacție spre a și le primi.

L'EXPOSITION DE PARIS DE 1900

«L'Exposition de Paris» paraît régulièrement toutes les semaines depuis le 1-er Octobre 1898. (Un numéro toutes les semaines, une série toutes les 4 semaines).

Abonnement complet payable trimestriellement

Les Souscriptions aux abonnements à la publication complète, qui se composera de 120 numéros, soit 30 séries, sont reçues à la *Librairie Basile Nicolesco, 8 Str. Biserica Enei.* 6 fr. en souscrivant. 10 „ tous les trimestres.

— Splendide publication de luxe, grand format 0.38x0.28. L'Ouvrage renfermera environ 2000 gravures et 120 grandes planches hors texte, tirées en couleurs.

A apărut în editura Tipografiei „MINERVA”

Strada Regală 6, București

„CALENDARUL MINERVEI”

— O publicație unică în felul ei —

„Calendarul Minervei” coprinde *peste 100 de articole* pe cât de interesante, pe atât de instructive. „Calendarul Minervei” coprinde o compoziție musicală de d. *Dinicu* și *peste 100 splendide ilustrații colorate.*

„Calendarul Minervei” este însoțit de mai multe suplimente de artă pe hârtie de cretă (lustruită), are o foarte reușită hartă colorată a naționalităților din Austro-Ungaria; un esact plan în culori al orașului București.

„Calendarul Minervei” coprinde și o parte distractivă: *peste 50 de ilustrațiuni umoristice*. „Calendarul Minervei” este alt-fel cel mai frumos, cel mai util și cel mai interesant Calendar din România.

— Se vinde ou 1 Leu 50 Bani în toată Țara —

Cel ce trimite Tipografei l. 1.50, primește Calendarul franco în toată Țara

LA GRANDE ENCYCLOPÉDIE

Inventaire raisonné des Sciences, des Lettres et des Arts

PUBLIÉE SOUS LA DIRECTION DE MM.

BERTHELOT, sénateur, membre de l'Institut.
H. DENEBOURG, prof. à l'École des langues orientales.
A. GILY, de l'Institut, prof. à l'École des chartes.
GLASSON, de l'Institut, prof. à la Faculté de droit.
D. L. HARN, bibliothécaire de la Faculté de médecine.
C.-A. LAISANT, docteur en sciences mathématiques.

CH.-V. LANGLOIS, ch. de cours à la Fac. des let. de Paris.
H. LAURENT, examinateur à l'École polytechnique.
E. LEVASSEUR, de l'Institut, prof. au Collège de France.
G. LYON, maître de conférences à l'École normale supérieure.
H. MARION, professeur à la Sorbonne.
E. MUNTZ, de l'Institut, conservateur de l'École des Beaux-Arts.

Secrétaire général: André BERTHELOT, député de la Seine.

BIBLIOTHÈQUE COMPLÈTE

Quelle belle chose aussi qu'une ENCYCLOPÉDIE bien faite et que de robes ses contredans ce nouvel inventaire de nos sciences

Abatole FRANCE

2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15
A A A A B B B B C C C C C C D D E
16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30
F F F G G H H I I L M N
23 VOLUMES PARUS
27600 PAGES
30 GROS VOLUMES DE 1200 PAGES

La GRANDE ENCYCLOPÉDIE va vous délivrer d'une multitude de volumes inédits de l'omniscience

Arrière VOUSSEZ

Broché: 650 fr.
payables 20 fr. par mois
ou 550 fr. comptant

Paris: 800 fr.
payables 25 fr. par mois
ou 700 fr. comptant

S'adresser à M. Nicolesco BASILE, Libraire, 8 Str. Biserica Enei, à BUCAREST.